

CMU COUNCIL NEWSLETTER

จดหมายข่าวสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปีที่ 8 ฉบับที่ 81 เดือนกุมภาพันธ์ 2566

P.2 | บัณฑิตกิตติมศักดิ์
คือศิษย์เก่า มช.

P.3 | มช. ในความทรงจำ
และทิศทางการพัฒนา
ในอนาคต

P.7 | รอบโต๊ะสภา

บัณฑิตกิตติมศักดิ์ คือศิษย์เก่า มช.

โดย... ศ. (เกียรติคุณ) นพ.เกษม วัฒนชัย
นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กล่าวในโอกาส งานเลี้ยงแสดงความยินดีศิษย์บัณฑิตกิตติมศักดิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี 2565

เรียน ท่านอธิการบดี ท่านกรรมการสภามหาวิทยาลัย และแขกผู้มีเกียรติทุกท่าน โดยเฉพาะพี่ศุภวัตร ภูวกุล ที่เคารพ พี่ศุภวัตรเป็นคนเชียงใหม่ที่เป็นตัวตั้งตัวตีในการต่อสู้ให้ได้มาซึ่งมหาวิทยาลัยภูมิภาคแห่งแรกแห่งนี้ และเป็นประธานคณะกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัยมาหลายปี และเป็นผู้ที่มีอายุมากที่สุดในที่นี้ด้วย เพราะอีก 5 ปี ท่านจะฉลองอายุครบ 100 ปี ซึ่งปัจจุบันท่านยังสามารถขับรถไปตีกอล์ฟเองได้ และมีความจำดีมาก

มหาวิทยาลัยในโลกนี้ มีวิธีที่จะให้ปริญญา 3 วิธีด้วยกัน ได้แก่

1. การถวายปริญญา กิตติมศักดิ์แด่พระมหากษัตริย์หรือพระบรมวงศานุวงศ์ หรือมอบปริญญา กิตติมศักดิ์ให้แก่ประมุขของประเทศหรือมิตรประเทศ จะจัดเมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องรอให้มีพิธีพระราชทานปริญญาบัตรหรือประสาทปริญญาบัตร เพราะถือว่าประมุขของประเทศก็ดี พระมหากษัตริย์หรือพระราชวงศ์เป็นผู้ที่ทำคุณประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมืองอย่างนานับการ หากมีโอกาสอันสมควร มหาวิทยาลัยก็จะทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาหรือมอบปริญญาให้แก่ประมุขของประเทศนั้น

2. การให้ปริญญา กิตติมศักดิ์แบบที่เป็นทางการ โดยมหาวิทยาลัยจะมีกลไกพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่ได้รับการยอมรับว่า ในช่วงตลอดชีวิตของท่าน ได้ทำคุณประโยชน์ให้กับประเทศชาติ บ้านเมือง และให้กับคนทั้งโลก แล้วจะมีการพิจารณาและตัดสินใจโดยคณะกรรมการกลั่นกรองหลายชุด ในปีหนึ่ง ๆ ก็จะขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานปริญญา กิตติมศักดิ์แก่ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการคัดเลือกจำนวนประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนคณะของมหาวิทยาลัย หลักมีอยู่เพียงว่า มหาวิทยาลัยต้องการเชิดชูผู้ที่ทำคุณประโยชน์ให้แก่ชาติ บ้านเมือง และประชาชน เพื่อเป็นตัวอย่างอันดี ไม่เพียงแต่อาจารย์และนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่เป็นตัวอย่างอันดีให้กับสังคมโดยรวม ซึ่งเป็นวิธีเชิดชูคนทำความดี

3. การให้ปริญญาแก่ผู้เรียนในมหาวิทยาลัย ผู้ที่ประสงค์จะได้ปริญญา ก็ต้องสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย มีการลงทะเบียนเรียน ผู้เรียนต้องขยันหมั่นเพียร โดยจะต้องเรียนให้ครบตามข้อกำหนดของแต่ละหลักสูตรที่ได้สมัครเรียน ส่วนใหญ่ก็จะสำเร็จการศึกษา จะมีบ้างที่เรียนไม่จบ ก็จะไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ วิธีนี้ก็จะมีการรับปริญญา แล้วแต่ว่าจะจัดกันปีละกี่ครั้ง ส่วนใหญ่ก็ปีละครั้ง พอสำเร็จการศึกษาแล้ว วิธีที่ 3 นี้ ก็จะถือว่าตนเองเป็นศิษย์เก่า ส่วนใหญ่ก็เรียนกัน 4 - 6 ปี ทางชาวตะวันตกเขาจะถือว่า มหาวิทยาลัยที่สั่งสอนเรามา จนเป็นวิศวกร เป็นสถาปนิก เป็นหมอ เป็นพยาบาล และเป็นอะไรอีกหลากหลายอาชีพ “มหาวิทยาลัยจึงเหมือนกับเป็นผู้ให้ชีวิตที่สอง ชีวิตที่หนึ่งคือเราเกิดจากพ่อแม่ ชีวิตที่สองคือวิชาชีพรที่เรียนจากอุดมศึกษา” เราจึงเกิดสองครั้ง (ทวิชาติ) คือเกิดจากท้องแม่ขึ้นมาเป็นมนุษย์ และเกิดจากมหาวิทยาลัย เป็นผู้ประกอบอาชีพนั้น ๆ เขาจึงบอกว่ามหาวิทยาลัยนั้นมีคุณต่อตัวเขามาก เขาจึงต้องตอบแทนบุญคุณของมหาวิทยาลัย ในฐานะคล้าย ๆ เป็นผู้บังเกิดเกล้าในวิชาชีพ ที่ได้อบรมสั่งสอนเขาให้ใช้วิชาชีพนี้อไปประกอบอาชีพทำมาหากินและสร้างครอบครัว เขาจึงถือกันว่า “มหาวิทยาลัยเปรียบเสมือนแม่”

สำหรับปริญญา กิตติมศักดิ์นั้น ตอนหลังก็คิดเหมือนกันว่าเมื่อรับปริญญา กิตติมศักดิ์จากที่ไหนแล้ว “เราก็กลายเป็นศิษย์เก่าของที่นี่ด้วย” วันนี้เราก็มาร่วมแสดงความชื่นชมกับบัณฑิตกิตติมศักดิ์และเชิญชวนท่านให้เป็นศิษย์เก่า มช. ด้วย ก็ขอปรบมือต้อนรับศิษย์เก่า มช. ทุกท่าน แล้วอย่าลืมมาเยี่ยมเรานะครับ ขอขอบคุณครับ

Congratulations to the Honorable Degree Recipients 2022
January 2023

มช. ในความทรงจำ และทิศทางการพัฒนา ในอนาคต

โดย... ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร

บัณฑิตกิตติมศักดิ์ ประจำปี 2564
ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่ง ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีมติให้ผมได้รับพระราชทานปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ การได้รับปริญญาครั้งนี้มีคุณค่าสูงยิ่ง เปรียบเสมือนคำที่ท่านนายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่เคยใช้คำว่า “เป็นเพชรยอดมงกุฏ (Crown jewel)” ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์นี้เป็นเพชรยอดมงกุฏทั้งด้านวิชาการและด้านวิชาชีพควบคู่กัน ไม่ใช่แต่วิชาการหรือวิชาชีพอย่างเดียว ผมมีกำหนดเข้ารับพระราชทานปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์เมื่อปีที่แล้ว แต่ผมไม่สามารถมารับพระราชทานปริญญาปีที่แล้วได้ เนื่องจากติดภาระหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งวันพระราชทานปริญญาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ตรงกับวันพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงต้องเฝ้ารับเสด็จฯ สมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี ผมอยู่ปฏิบัติหน้าที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีพิธีพระราชทานปริญญาบัตร 5 วัน

ผมมีความผูกพันกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ค่อนข้างมาก จึงอยากสะท้อนภาพอดีตให้เห็นและมองไปข้างหน้า ผมได้เล่าให้หลายท่านทราบว่า ผมมาจังหวัดเชียงใหม่ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2501 ตอนนั้นยังไม่มีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การเดินทางไปที่ต่างจังหวัดไกล ๆ รวมทั้งเชียงใหม่ในสมัยนั้น ต้องเดินทางโดยรถไฟเท่านั้น ไม่มีเครื่องบิน ถนนพหลโยธินซึ่งเป็นถนนสายหลักเชื่อมภาคกลางกับภาคเหนือก็ลาดยางมาถึงแค่จังหวัดลพบุรีเท่านั้น ส่วนที่เหลืออีกราวหกร้อยกิโลเมตรเป็นถนนดินแดง ขรุขระ เปี้ยว และอันตราย ไม่มีใครเดินทางไกลโดยรถยนต์ ไม่มีรถโดยสารประจำทางระหว่างจังหวัด เมื่อหกสิบกว่าปีมาแล้ว คุณพ่อของผมรับราชการอยู่กระทรวงศึกษาธิการ ช่วงปิดเทอมหน้าร้อนราวสองเดือน (หรือปิดเทอมหนึ่งและเทอมสองที่สั้นกว่า) คุณพ่อจะจัดฝึกอบรมครูต่างจังหวัด

ทั่วประเทศ ในหน้าร้อนปี 2501 คุณพ่อและเพื่อนศึกษานิเทศก์เดินทางด้วยรถจี๊ป (Jeep) มาจัดอบรมที่โรงเรียนสตรีวัฒโนทัยพายัพ (ชื่อโรงเรียนสมัยนั้นยังมีคำว่าสตรี เพราะเป็นโรงเรียนสตรีล้วน) เราใช้เวลาเดินทาง 3 วัน 2 คืน ขณะที่ปัจจุบันเราขับรถระหว่างกรุงเทพฯ เชียงใหม่ใช้เวลาเพียงแค่ 8 ชั่วโมง คืนแรก เราพักค้างคืนที่จังหวัดกำแพงเพชร พอลงจากรถจี๊ป เสื้อผ้าทุกคนก็คลุกฝุ่นแดง ทุกคนหัวแดงไปหมดจากฝุ่นบนถนนดินแดงที่วิ่งรถแปดเก้าชั่วโมง ต้องลงไปเล่นน้ำ อาบน้ำ สระผมในแม่น้ำปิงเท่านั้น เพื่อล้างคราบดินแดงออกให้หมด ก่อนอาบน้ำในโรงแรม หลายคนเก็บเสื้อผ้าคลุกฝุ่นแดงไว้ใช้ซ้ำสามวัน คืนที่สอง พักค้างคืนที่จังหวัดตาก ซึ่งก็ต้องลงไปเล่นน้ำ อาบน้ำ สระผมในแม่น้ำปิงเช่นเดียวกัน เพื่อล้างฝุ่นและคราบดินแดงออก และในวันที่สาม จากตากมาเชียงใหม่ตามถนนเถิน-ลี่ ขึ้นเขาสูง วิ่งเรียบเหวเกือบร้อยกิโลเมตรถนนเปลี่ยวมาก ดังนั้น จึงไม่มีใครเดินทางระยะยาวมาเชียงใหม่ด้วยทางรถ เมื่อหกสิบกว่าปีที่แล้ว เวียงเชียงใหม่จะอยู่แถบประตูท่าแพ ถนนท่าแพเท่านั้น โรงเรียนสตรีวัฒโนทัยพายัพยังมีเพียงอาคารสองชั้นหลังเดียว มองไปรอบโรงเรียนเห็นแต่ทุ่งนา คูเมืองยังไม่ลอกและไม่ปรับ มองตรงเข้าไปในเวียง ก็ไม่เห็นสิ่งก่อสร้างอะไร มีบ้านไม้ชั้นเดียวกระจัดกระจายห่าง ๆ กัน สองข้างถนนห้วยแก้วทางขึ้นพระธาตุดอยสุเทพก็เป็นทุ่งนาเช่นกัน สลับด้วยป่าสักหนาแน่นเมื่อใกล้ดอยสุเทพ

ช่วงปี พ.ศ. 2502 – 2503 กระทรวงศึกษาธิการมีโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในภูมิภาค ตามนโยบายของนายกรัฐมนตรี จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ประธานโครงการจัดตั้งฯ คือ ม.ล.ปิ่น มาลากุล ท่านเป็นปูชนียบุคคลทางการศึกษา เป็นเสมือนปูครู เคยเป็นปลัดกระทรวงฯ และช่วงนั้นท่านเป็นรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คุณพ่อของผมเป็นข้าราชการผู้ใหญ่ของกระทรวง มีส่วนร่วมในคณะกรรมการของ ม.ล.ปิ่น มาลากุล เพื่อชี้และกำหนดพื้นที่ที่จะเป็นที่ตั้งมหาวิทยาลัยภาคเหนือ ที่จะเกิดเป็นมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อมา คุณพ่อเล่าว่าคณะกรรมการเลือกพื้นที่ป่าสักขนาดใหญ่ใกล้เชิงเจ็ดลิน ต่อมาโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยฯ โอนมาสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี สภาการศึกษาแห่งชาติ และทบวงมหาวิทยาลัยตามลำดับ

ผมไปเรียนหนังสือที่สหราชอาณาจักรปี 2508 - 2516 และในช่วงปี พ.ศ. 2512 - 2516 ผมได้พบอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่รุ่นก่อตั้งสองกลุ่ม กลุ่มแรกเป็นนักเรียนทุนรัฐบาลตามความต้องการของกระทรวงศึกษาธิการไปเรียนตั้งแต่ปริญญาตรี นักเรียนทุนรัฐบาลกลุ่มนี้เป็นอาจารย์รุ่นก่อตั้งมหาวิทยาลัยภูมิภาค คือมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ส่วนมากไปเรียนปริญญาตรีตั้งแต่ทศวรรษ 2500 กลุ่มที่สองเป็นอาจารย์หนุ่มสาวที่จบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้รับทุนโคลัมโบไปศึกษาต่อปริญญาโทและปริญญาเอกที่สหราชอาณาจักร อาจารย์ที่ผมพบส่วนใหญ่มาจากคณะเกษตรศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ อาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่รุ่นก่อตั้งที่ผมพบ ล้วนเป็นปูครูนับสิบท่าน ทุกท่านเกษียณไปแล้ว ต่อมาผมสำเร็จการศึกษาเดินทางกลับประเทศไทย ทำงานที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) ในชีวิตการทำงานในทศวรรษ 2520 - 2540 ได้ทำงานวิจัยด้านพลังงานในกรอบความร่วมมือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของกลุ่มอาเซียนเก่าห้าประเทศ ร่วมกับเพื่อนอาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จำนวนหนึ่งที่รู้จักกันดี อาทิ รศ. ดร.ณอดคุณ สิทธิพงศ์ อติตปัดกระหวงพลังงานท่านปลัดฯ ณอดคุณ เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยไทยท่านแรก ๆ ที่ทำงานวิจัยเรื่องพลังงาน อีกท่านหนึ่ง คือ ศ. (เกียรติคุณ) ดร.ปิยะวัติ บุญ-หลง ทำวิจัยด้านก๊าซชีวภาพ (Biogas) จากมูลสุกร เรียกได้ว่า ดร.ปิยะวัติเก่งที่สุดในอาเซียนเรื่อง biogas จากมูลสุกร เผยแพร่ออกไปสู่เกษตรกรนับพันรายทั่วประเทศที่มีฟาร์มสุกร นอกจากนั้นมีงานวิจัยที่สถานีบ่มไบโอบิวที่แม่โจ้ วิจัยระบบบ่มไบโอบิวด้วยแสงอาทิตย์ลดการใช้ฟืน ถ่านหิน และก๊าซหุงต้ม เพื่อลดมลพิษจากการเผาฟืนและถ่านหิน ดร.ณอดคุณ และ ดร.ปิยะวัติ ทำงานวิชาการด้านพลังงานเกือบ 40 ปี นับว่าทั้งสองท่านเป็นผู้วางรากฐาน เป็นปูครู ด้านพลังงานรุ่นแรกของไทย เกือบสิบปีต่อมาในทศวรรษที่ 2530 - 2540 ผมทำวิจัยกับอาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มช. และประเทศญี่ปุ่น (กระทรวง MITI และบริษัท NEC) ด้านการแปลภาษาด้วยคอมพิวเตอร์ (Machine Translation - MT) นับได้ว่าเป็นงานวิจัยด้านปัญญาประดิษฐ์รุ่นแรก คู่ขนานกับการวิจัย MT ตั้งแต่ปลายทศวรรษ 2530 จนถึงปัจจุบัน ผมทำงานกับอาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในโครงการหลวง ก่อนการจัดตั้งเป็นมูลนิธิโครงการหลวง งานวิจัยและบริการวิชาการด้านเกษตรที่สูง ผมจึงรู้จักอาจารย์คณะเกษตรศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร คณะวิทยาศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์จำนวนหนึ่งมาเกือบสามสิบปี

ในช่วงทำงานโครงการหลวงในทศวรรษ 2540 ผมมีโอกาสสนทนากับอดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เรื่องมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ช่วงนั้นผมดำรงตำแหน่งอธิการบดี มจธ.

โดยในปี 2541 มจธ. เป็นมหาวิทยาลัยในส่วนราชการแห่งแรกที่ตัดสินใจนำมหาวิทยาลัยในระบบราชการออกมาเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เปลี่ยนแปลงเพื่อให้มี autonomy ในการกำหนดทิศทางและการบริหารมหาวิทยาลัยได้มากขึ้น ในตัวของการเปลี่ยนแปลงนี้ซับซ้อน เสี่ยง และยากอยู่แล้ว แต่มีความยากความลำบากเพิ่มเติมและซ้อนทับจากวิกฤติเศรษฐกิจปี 2540 ผมได้ให้ข้อมูลและความเห็นกับผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ขณะนั้น ถึงประสบการณ์การเปลี่ยนแปลงและการทำงานในมหาวิทยาลัยในกำกับ ซึ่งในช่วงนั้นมีมหาวิทยาลัยในกำกับอีก 5 มหาวิทยาลัย แต่เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับตั้งแต่ต้น ได้แก่ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วน มจธ. เป็นแห่งเดียวที่เป็นส่วนราชการและเปลี่ยนสภาพมาเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ รุ่นที่ 1 ในปี 2541 ส่วนรุ่นที่ 2 ที่มีการเปลี่ยนสภาพช่วงปี 2550/2551 ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยมหิดล เป็นต้น

ช่วงที่ทำงานโครงการหลวง ผมได้พบผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มากขึ้น และมหาวิทยาลัยให้เกียรติผมเข้ามาทำงานในช่วงอธิการบดี ศ. (เกียรติคุณ) ดร.พงษ์ศักดิ์ อังสิทธิ์ โดยผมได้พบอดีตอธิการบดีอีกหลายท่านตั้งแต่ ศ. (เกียรติคุณ) นพ.ตะวัน กังวานพงศ์ ศ. (เกียรติคุณ) นพ.อาวุธ ศรีศุกรี และท่านอธิการบดีท่านอื่น ๆ ต่อจากนั้น รวมทั้งได้พบและทำงานกับอธิการบดีท่านปัจจุบัน ศ. ดร. นพ.พงษ์รักษ์ ศรีบัณฑิตมงคล ในสภามหาวิทยาลัย และในปี 2557 ได้ทำงานร่วมกับท่านอธิการบดีเชิงลึกในการประเมินผลการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ช่วงระยะ 5 ปีหลังจากที่เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ท่านนายกสภามหาวิทยาลัย ศ. (เกียรติคุณ) นพ.เกษม วัฒนชัย ได้กรุณามอบหมายให้ผมเป็นหัวหน้าทีมประเมินผลฯ ผมเรียนท่านนายกสภาฯ ว่าผมไม่อยากทำงานประเมินคนเดียว อยากให้ชาวมหาวิทยาลัยเชียงใหม่สามารถประเมินผลกันเองได้ ผมขอให้ท่านอธิการบดีในขณะนั้น ศ.คลินิก นพ.นิเวศน์ นันทจิต คัดเลือกอาจารย์และเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ให้มาร่วมทีม จำนวน 5 - 10 คน สร้างทีมประเมินจากสำนักงานมหาวิทยาลัย คณะ และหน่วยงานต่าง ๆ ผมเชิญนักวิชาการภายนอกมาทำงานร่วมด้วย เป็นจุดเปลี่ยนที่ทำให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประเมินตนเองได้โดยไม่ต้องอาศัยประสบการณ์จากข้างนอกอย่างเดียว แต่นำ Mentor ข้างนอกมาช่วย การประเมินสรุปได้ว่ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีศักยภาพและการเปลี่ยนแปลงที่สูงมากในช่วงระยะเวลา 5 ปีหลังจากการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ **แต่สิ่งที่เป็อุปสรรค คือ Mindset ของคนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ยังติดอยู่กับระบบราชการเท่านั้น**

มองย้อนไปตั้งแต่ มจธ. เปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับในปี 2541 เราพบว่ามหาวิทยาลัยในกำกับ รวมทั้ง มจธ. มีปัญหาเหมือนกัน ร่วมกัน คือ **คิดอะไรไม่ออกก็ลอกกระบวนกร มโนทัศน์และวิธีทำงานของบุคลากรจำนวนหนึ่งเป็นข้าราชการ ยังมีการบริหารรวมศูนย์ สั่งจากบนลงล่าง สื่อสารด้วยกระดาษ คิดเป็นไซโล อยู่เป็นไซโล ทำงานเป็นไซโล มหาวิทยาลัยแม้จะมี**

ผลงานวิชาการมาก แต่มีความเป็นวิชาการ (Scholarship) น้อย ควบคู่กับโมทัศน์และวิธีทำงานแบบ corporate คือ สั่งการจากข้างบน ขับเคลื่อนด้วย KPI ความเอื้อเฟื้อน้อย ให้ความสำคัญสูง แก่มูลค่ามากกว่าคุณค่า

ศ. ดร.ไพจิตร เอื้อทวีกุล นักเศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อเสียง เป็นอดีตอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ในปี 2534/2535 มีการจัดตั้งหน่วยงานในกำกับรัฐบาลที่มีพระราชบัญญัติรองรับเป็นครั้งแรก ได้แก่ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ตอนนั้นเป็นช่วงก่อตั้ง สวทช. และผมอยู่ในเหตุการณ์ด้วย อาจารย์ไพจิตร ท่านบอกอาจารย์มหาวิทยาลัยที่เป็นรุ่นก่อตั้ง สวทช. ว่า **“ระวังให้ตื่น ออกจากราชการประตูลูกเหล็ก แล้วจะแอบเข้าประตูลูกหลัง”** คำพูดนี้พูดไว้เมื่อ 30 กว่าปี ปัจจุบันหลายอย่างเป็นความจริงอย่างที่ท่านพูดไว้ คนจำนวนมากออกจากราชการประตูลูกเหล็ก และเข้าราชการประตูลูกหลัง ผมฝากท่านผู้บริหารและคนรุ่นหลังว่า นิสัยเคยชิน ไม่ชอบคิดของใหม่ ไม่ทำของใหม่ **“คิดอะไรไม่ออก ก็ลอกแบบราชการ”** นั้นอันตรายมาก

ปี 2558 ผมขอลาออกจากการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพราะได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับมอบหมายให้กำกับสถาบันอุดมศึกษาไทย การดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิของสภามหาวิทยาลัยต่าง ๆ คงไม่เหมาะสม เป็น conflicts of roles จึงตัดสินใจลาออกจากการสภามหาวิทยาลัย เพื่อทำหน้าที่รัฐมนตรีที่กำกับดูแลอย่างเดียว

มองไปข้างหน้า ผมคิดว่ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไม่ใช่เป็นเพียงมหาวิทยาลัยระดับชาติ (National University) หรือมหาวิทยาลัยแห่งภูมิภาค (Regional University) **ผมมองมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็น Gateway University เป็น Gateway ที่เข้าไปประเทศจีน พม่า และส่วนเหนือของอินโดจีน** ผมอยากให้มองแบบนั้น เพราะหากเราดูประวัติศาสตร์ล้านนาที่มีการบันทึก เมืองเชียงใหม่เคยเป็นเมืองท่าค้าขายทางบกมาแล้วไม่ต่ำกว่า 700 - 800 ปี (ความจริงนานกว่านั้น) พ่อค้าจีนจากยูนนานเดินทางมาซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าของจีนที่เชียงใหม่ เอาสินค้าที่เชียงใหม่ไปขายในจีน รวมทั้งสินค้าจากทุกแคว้นแคว้นอาณาจักรโบราณของประเทศไทย และสินค้าต่างประเทศจากอนุทวีปอินเดีย ตะวันออกกลาง ที่พ่อค้าภาคกลาง (และภาคอื่น) นำขึ้นมาทางแม่น้ำปิง ผมเพิ่งอ่านหนังสือ “บันทึกประจำวันราชวงศ์หยวน (หยวนซือ) ราชวงศ์หมิง (หมิงซือ) และราชวงศ์ชิง (ชิงซือ)” บันทึกแห่งราชสำนักสามราชวงศ์นี้พูดถึงแคว้นรัฐโบราณในพื้นที่ประเทศไทย (ก่อนเกิดคำว่า “ไทย” หลายร้อยปี) ตั้งแต่ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ บันทึกสามราชวงศ์ที่พบที่เก่าที่สุดมีอายุมากกว่าแปดร้อยปี ในความเป็นจริง ความเป็นตัวตนของแคว้นรัฐโบราณในพื้นที่ประเทศไทยที่ค้าขายกับจีน มีมานานกว่าหนึ่งพันปี เพราะบันทึกพูดถึงชื่อหรือภูมิลักษณ์ ทวาราวดี ตามพรลิงค์ ลังกาสูกะ

สิงหปุระ และศรีวิชัย ในราชสำนักจีนมีผู้บันทึกราชกิจและคำสั่งพระมหากษัตริย์อย่างเที่ยงตรงทุกวัน ผู้บันทึกวิชาบันทึกด้วยชีวิต เก็บในหอจดหมายเหตุหลวง แม้แต่พระมหากษัตริย์ก็แก้ไขข้อความไม่ได้ ในบันทึกเหล่านี้กล่าวถึงแคว้นอาณาจักรในล้านนาว่าได้ส่งบรรณาการให้กับจีนผ่านยูนนานมาอย่างยาวนาน นอกจากล้านนา จีนก็รับราชบรรณาการจากอาณาจักรสุโขทัย สุพรรณภูมิ อโยธยา ลพบุรี (และอาณาจักรภาคใต้ของไทย) จากบันทึกเหล่านี้ ความสัมพันธ์ที่ไทยยอมรับความเป็นใหญ่ (Supremacy) ของจีน โดยการส่งราชบรรณาการให้ เพื่อให้จีนยอมรับความเป็นตัวตนของรัฐโบราณ ยอมรับผู้ปกครองรัฐ จีนอนุญาตให้ส่งสำเนาไปค้าขายที่เมืองท่าชายฝั่งในจีน แต่ไม่เคยอนุญาตให้ฝ่าอ่องแต่ที่ปักกิ่ง เพราะแคว้นอาณาจักรโบราณของไทยเป็นแคว้นที่ไม่สำคัญ นอกจากเมืองท่าชายฝั่งจีน จีนอนุญาตให้เข้าไปค้าขายตามเส้นทางทางบกผ่านยูนนาน

จากประวัติศาสตร์ยาวนานนี้ ผมอยากฝากไว้ว่าภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitics) ของไทยนั้น มีความแนบแน่นกับจีนกว่า 800 ปีมาแล้ว (มากกว่าพันปี) ผมอยากสร้างการตระหนักรับรู้ของคนไทยรุ่นใหม่ ที่เรียน รับรู้โลก ด้วยโลกทัศน์ มโนทัศน์ การป้อนข้อมูล และผลประโยชน์ของอเมริกาและยุโรป ผมเรียนในประเทศตะวันตกเป็นเวลานาน คบค้ากับประเทศและคนตะวันตกมาตลอดชีวิต แต่ช่วงสุดท้ายแห่งชีวิตต้องบอกว่า ต้องมองตะวันออก เวลาในชีวิตในอนาคตเราเป็นเวลาแห่งศตวรรษของเอเชีย เพราะอย่างนี้ เราจึงต้องใกล้ชิดกับอาเซียน ประเทศจีน ประเทศเอเชียตะวันออก ถ้าเราไม่มีประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า มาเลเซีย เวียดนาม คนไทยจำนวนมากจะยากจน เศรษฐกิจประเทศไทยจะถดถอย โดยเฉพาะพม่าที่ไทยได้ใช้ก๊าซธรรมชาติมาสสามสิบปี มีคนงานพม่าประมาณ 4 - 5 ล้านคนที่อยู่ในระบบประมง การเกษตร การก่อสร้าง ธุรกิจค้าปลีก จนถึงคนทำงานบ้าน หากประเทศไทยไม่มีคนพม่า ไม่สามารถขายสินค้าให้พม่า คนพม่า 4 - 5 ล้านคนไม่มาทำงาน ไม่มากิน ไม่มาใช้เงินที่ได้จากไทย ในประเทศไทย เศรษฐกิจของประเทศไทยก็ไปไม่ได้ ความเป็นจริงแล้ว ไม่ใช่เฉพาะแค่คนที่เชียงใหม่ที่ผมอยากให้เป็นเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (Paradigm) ในเรื่องภูมิรัฐศาสตร์ แต่คนไทยทั้งประเทศจะต้องรู้ว่า ในอนาคตเราจะคบกับใคร เราจะค้าขายกับใคร เศรษฐกิจเราผูกพันกับใคร ประเทศไทยคบตะวันตกในช่วงเวลาสั้นมาก หลังจากสงครามโลก

ครั้งที่ 2 เมื่อราว 60 - 70 ปีที่ผ่านมา ทั้งที่ก่อนหน้านี้ เราไม่ได้มีความสัมพันธ์กับตะวันตกมาก แต่เรากับจีนและค้าขายกับจีนมากกว่าพันปี รวมทั้งกับประเทศเพื่อนบ้าน ช่วงประวัติศาสตร์ใกล้เคียงกว่านั้น เมื่อยี่สิบห้าปีที่ผ่านมา เมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ 2540 ไทยได้เงินต่างประเทศ (จีน ญี่ปุ่น) มาพยุงเงินบาท ไม่ได้ความช่วยเหลือจากอเมริกาและยุโรปแม้แต่บาทเดียว ไทยขอให้จีนซื้อข้าวเน่าซื้อยาง ซื้อข้าวโพด เมื่อราคากลางโลกตกต่ำ สามปีที่ผ่านมาเกิดวิกฤติโควิด 19 ในช่วงสองปีแรก ไทยก็ได้เงินและประเทศเอเชียตะวันออกช่วยด้านวัคซีนและเวชภัณฑ์ มีการด้อยค่าวัคซีนจากจีน โดยเราไม่ได้วัคซีนจากตะวันตกแม้แต่โดสเดียว ช่วงหลังประเทศตะวันตกจึงขายวัคซีนให้ ต่อมาได้รับบริจาควัคซีนใกล้เคียงมาจากตะวันตก เป็นต้น

ดังนั้น ผมอยากพูดว่า **“ผมมองไปข้างหน้า ผมเห็นความรุ่งเรืองของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่เราต้องเข้าใจภูมิรัฐศาสตร์ เราต้องรู้จักประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น ต้องรู้จักเอเชียตะวันออก”** ผมดีใจถ้ามีการแลกเปลี่ยนกับประเทศจีน ญี่ปุ่น และประเทศต่าง ๆ ในเอเชียตะวันออกเพิ่มขึ้น เมื่อช่วงเช้า ท่านนายกสภามหาวิทยาลัย ในฐานะรองคณบดีผู้แทนพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มอบปริญญาบัตรแก่บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย เห็นรายชื่อบัณฑิตมาจากประเทศจีนและมาจากอาเซียนจำนวนมาก นับว่าเป็นทิศทางที่ดี ในยุคที่อัตราการเกิดของเด็กไทยมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยต้องเอาคนต่างชาติที่ดี ที่ฉลาด ที่ขยัน มาเป็น คนไทยเหมือนกับบรรพบุรุษพวกเราให้ได้ ถ้ามองย้อนกลับไป 1 - 2 ช่วงอายุ (Generation) คนในประเทศไทยก็อพยพมาจากต่างประเทศจำนวนมาก ความจริงอพยพมาจากจีนและประเทศรอบด้านมานับพันปี

อยู่อาศัยร่วมกับคนพื้นเมืองดั้งเดิมในแผ่นดินไทย ตัวเลขล่าสุดประมาณว่ามีเชื้อสายผู้อพยพมาจากประเทศจีนประมาณ 12 ล้านคน เป็นจีนโพ้นทะเล (Chinese Diaspora) ที่ใหญ่ที่สุดในโลก นอกจากนั้นงานวิจัยเรื่อง DNA สองสามปีที่ผ่านมา บ่งบอกว่า DNA คนในแผ่นดินไทยปัจจุบัน มีทั้งคนดั้งเดิมตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ และคนที่อพยพมาจากประเทศจีนตอนใต้ DNA และวัฒนธรรมเป็นตัวบ่งชี้ได้อย่างชัดเจนว่าราก (Roots) ของเราคืออะไร

ผมเห็นอนาคตที่รุ่งเรืองของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อยากเห็นมหาวิทยาลัยเชียงใหม่อยู่ยืนนาน รุ่งเรือง มีพัฒนาการ เป็นร้อยปีเป็นพันปีเหมือนกับมหาวิทยาลัยในยุโรป ผมได้เรียนหนังสือในมหาวิทยาลัยในสหราชอาณาจักรที่ก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ช่วงปลายยุคสุโขทัย จึงอยากเห็นมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีความยั่งยืนแบบมหาวิทยาลัยยุโรป อยากเห็นมหาวิทยาลัยเชียงใหม่หยุดยืนต่อไปในพัฒนาการของประเทศไทยและโลก ที่จะมีการเปลี่ยนแปลงและดิรัปชันที่คาดไม่ได้ อยากให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นมหาวิทยาลัยที่เข้าใจและเท่าทันโลก ให้เมืองไทยไม่หวั่นไหวกับความทุกข์หรือตีต่ากับความสุข โดยที่ขณะนี้คนไทยค่อนข้างหวั่นไหวและตีต่าง่าย เพราะเราไม่รับรู้เรื่องประวัติศาสตร์ รากของเราจึงสั้น เราไม่รับรู้ภูมิรัฐศาสตร์ ลมพัดมา เราก็จะรู้สึกสะเทือน กวัดแกว่ง และหนาวเหน็บ

ผมตั้งความหวังว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จะเป็นรากให้ประเทศไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็น Gateway University ให้ประเทศไทย สู่อนาคต สู่โลก

รอบโต๊ะสภา

มติการประชุมสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2566 ที่ผ่านมา สำนักงานสภามหาวิทยาลัยได้เผยแพร่ไว้บนเว็บไซต์ www.council.cmu.ac.th หัวข้อ : กำหนดการ/ระเบียบวาระ/สรุปมติการประชุมสภามหาวิทยาลัย ซึ่งผู้สนใจสามารถเข้าไปศึกษาเพิ่มเติมได้ ส่วนเนื้อหาในฉบับนี้... จะขอนำมาแจ้งเฉพาะบางเรื่องโดยย่อเท่านั้น

พิจารณาให้ความเห็นแผนปฏิบัติงานระยะ: 4 ปี จำนวน 2 ส่วนงาน ได้แก่

1. คณะบดีคณะเทคนิคการแพทย์ (1 กันยายน 2565 – 31 สิงหาคม 2569)
2. คณบดีวิทยาลัยนานาชาตินวัตกรรมดิจิทัล (27 สิงหาคม 2565 - 26 สิงหาคม 2569)

แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการกำกับการบริหารความเสี่ยง แทนตำแหน่งที่ครบวาระ จำนวน 3 ราย ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2566 เป็นต้นไป

นางพรรณพร ทรัพย์สมบูรณ์

นายตะวัน เทวอักษร

ดร.พีรเดช ทองอำไพ

อนุมัติโครงการหลักสูตรสองปริญญา จำนวน 2 หลักสูตร ดังนี้

1. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมดิจิทัล (หลักสูตรนานาชาติ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ Bachelor of Arts in Business Enterprise, Strathclyde University ของวิทยาลัยนานาชาตินวัตกรรมดิจิทัล
2. หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ Master Degree ของ Faculty of Biological Sciences และ Faculty of Medicine and Health, University of Leeds ประเทศสหราชอาณาจักร (UK) ของคณะแพทยศาสตร์

ให้ความเห็นชอบการเปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคนิคการแพทย์และการจัดการข้อมูล (ขั้นตอนที่ 1) คณะเทคนิคการแพทย์ โดยให้จัดทำรายละเอียดของหลักสูตร (ขั้นตอนที่ 2) เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป ซึ่งที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่สำคัญ ดังนี้

1. เนื่องจากหลักสูตรนี้มุ่งเน้นด้านการจัดการข้อมูล คณะจึงควรเพิ่มเติมอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการจัดการข้อมูล โดยอาจเชิญอาจารย์จากคณะวิศวกรรมศาสตร์หรือคณะวิทยาศาสตร์ที่มีความชำนาญด้านการจัดการข้อมูลมาร่วมเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรต่อไป
2. ในกระบวนการจัดทำรายละเอียดหลักสูตร (ขั้นตอนที่ 2) ควรเพิ่มกระบวนวิชาที่มีการบูรณาการร่วมกับศาสตร์อื่น ๆ เพื่อตอบสนองต่อการเสริมสร้างทักษะที่มีความจำเป็นสำหรับบุคลากรทางด้านเทคนิคการแพทย์ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ให้ความเห็นชอบแผนบริหารความเสี่ยงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

อนุมัติระเบียบและข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 3 ฉบับ

1. ระเบียบมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยศูนย์ความเป็นเลิศด้านฟิสิกส์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2566
2. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ (เชี่ยวชาญพิเศษ) และศาสตราจารย์ ได้รับเงินประจำตำแหน่งสูงขึ้น พ.ศ. 2566
3. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการศึกษาเพื่อปริญญาแพทยศาสตรบัณฑิต และปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศาสตรการแพทย์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2566

โดยรายละเอียดสามารถสืบค้นได้ที่
ระบบกฎหมายและกฎ มช. (CMU-LAW)
ที่ <https://cmulaw.cmu.ac.th>
หรือสแกน QR CODE นี้

กิจกรรมและ ประชาสัมพันธ์

วันที่ 18 มกราคม 2565 : การประชุมคณะกรรมการประเมินผลการบริหารงานของคณะบดีคณะเศรษฐศาสตร์ โดยมี **ผศ. ดร.นิพนธ์ ตูวานนท์** กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานฯ ซึ่งเป็นการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ด้วยระบบ Zoom Meeting ณ ห้องประชุมอาวูร ศรีศุภรี อาคารยุทธศาสตร์

วันที่ 28 มกราคม 2566 : **ศ. ดร. นพ.พงษ์รักษ์ ศรีบัณฑิตมงคล** อธิการบดี ผู้แทนสภามหาวิทยาลัย ได้มอบช่อดอกไม้เพื่อแสดงความยินดีแก่ **ศ. (เกียรติคุณ) นพ.เกษม วัฒนชัย** นายกสภามหาวิทยาลัย ในโอกาสได้รับพระราชทานรางวัลชยันตนาถนเรนทร นักรการสาธารณสุขดีเด่น ประเภทบริหาร ประจำปี 2565 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2566 ที่ผ่านมา ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต

วันที่ 28 มกราคม 2566 : **ผศ. ดร.บัณฑิต บุตรอินทร์** ผู้แทนหลักสูตร ได้นำเสนอหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคนิคการแพทย์และการจัดการข้อมูล (ชั้นตอนที่ 1) คณะเทคนิคการแพทย์

วันที่ 28 มกราคม 2566 : **ผศ.กศพร พิชัยยา** รองอธิการบดี พร้อมด้วย ผู้แทนหลักสูตรมานำเสนอขออนุมัติโครงการหลักสูตรสองปริญญาต่อสภามหาวิทยาลัย จำนวน 2 หลักสูตร ได้แก่

- 1) **อ. ดร.จักรพงศ์ ชื่นแสน** ผู้แทนหลักสูตร ได้นำเสนอขออนุมัติโครงการหลักสูตรสองปริญญา หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมดิจิทัล (หลักสูตรนานาชาติ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ Bachelor of Arts in Business Enterprise, Strathclyde University ขววิทยาลัยนานาชาตินวัตกรรมดิจิทัล
- 2) **รศ. พญ.ประภาพร สุประเสริฐ** ผู้แทนหลักสูตร ได้นำเสนอขออนุมัติโครงการหลักสูตรสองปริญญา หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ Master Degree ของ Faculty of Biological Sciences และ Faculty of Medicine and Health, University of Leeds ประเทศสหราชอาณาจักร (UK) ของคณะแพทยศาสตร์

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา : ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.เกษม วัฒนชัย นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ศาสตราจารย์ ดร. นพ.พงษ์รักษ์ ศรีบัณฑิตมงคล อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 บรรณาธิการบริหาร : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทพ.พิริยะ เขิดศิริกุล รองอธิการบดี เลขาธิการสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 บรรณาธิการ : นายทงศักดิ์ เชื้อเจ็ดตน หัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย
 กองบรรณาธิการ : นายปรีดา ศิริรังษี นางมณฑนา สุกัญศีล นายเกรียงไกร ใจใส นายอุดมศักดิ์ กำไลเพชร น.ส.มนสิชา รัตนกิจ
 นางรารารอน ปิ่นทอง นายมนัส โภชนา นางจันทร์ตรี มายัง น.ส.อารยา อริยะเครือ
 นายอดิสร ไซค์คำ นายคมเคียว รักษ์สวัสดิ์ น.ส.จิราภา นุชนารถ
 ออกแบบโดย : หจก.นันทกานต์ กราฟฟิค การพิมพ์ www.nantakarngraphic.com
 ภาพปกโดย : Wasant Studio

สำนักงานสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 อาคารยุทธศาสตร์ ชั้น 4 เลขที่ 239
 ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง
 จังหวัดเชียงใหม่ 50200
 โทรศัพท์ : 0-5394-2630, 0-5394-3674
 โทรสาร : 0-5394-3028